

Arrest

nr. 197 840 van 11 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LERNOUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Hazara van origine en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig uit het dorp Kampirak in het district Dahana-i-Ghuri van de provincie Baghlan. U bent minderjarig. Uw vader was in het dorp verantwoordelijk voor de verdeling van materiële hulp. Hij ging de goederen telkens onder politiebegeleiding ophalen in het dorp Khanabad. Eén keer per maand mochten dorpelingen bij jullie thuis hulpgoederen komen ophalen. Nadat hij deze functie gedurende ongeveer een jaar had uitgeoefend kreeg uw vader problemen met de taliban. U was hier echter niet van op de hoogte. Achteraf vernam u dat uw vader drie of vier keer werd tegengehouden door taliban die een deel van de goederen wilden en eisten dat u en uw broer zich bij hen zouden aansluiten. Omdat uw vader weigerde, kwamen ze 's nachts naar uw woning om met hem te praten. Toen ze voor de tweede keer 's

nachts terugkwamen schoten ze uw vader dood. U kon vluchten naar het huis van de buren maar uw broer werd door de taliban meegenomen. Daarop besliste uw familie om u naar het buitenland te sturen. U verbleef nog gedurende twee maanden bij kennissen in de stad Puli Khumri (provincie Baghlan) alvorens u het land verliet. Na een reis van vier maanden kwam u aan in België.

Op 19 januari 2015 diende u een asielaanvraag in. Op 23 september 2015 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Op 26 november 2015 dienden uw moeder S. J. (...) ((...)), uw broer H. J. (...) ((...)) en diens vrouw N. J. (...) ((...)) eveneens een asielaanvraag in België in. Naar aanleiding van nieuwe informatie die in het kader van de asielaanvraag van uw moeder en uw broer naar voor kwam en die de geloofwaardigheid van hun herkomst uit het dorp Kampirak ondermijnt, werd u op 13 april 2017 opgeroepen voor een gehoor in het kader van een eventuele intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat er na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus nieuwe elementen met betrekking tot uw nood aan internationale bescherming zijn opgedoken. Na de verklaringen afgelegd door uw moeder en uw broer in het kader van hun asielaanvraag blijkt dat zij hun herkomst uit Kampirak niet aannemelijk hebben kunnen maken. Gezien u verklaart steeds bij uw moeder en broer in Kampirak te hebben gewoond kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw herkomst uit Kampirak (CGVS 13/04/17, p. 3). Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u de vluchtelingenstatus heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen. Artikel 55/5/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat het CGVS in dergelijk geval de bevoegdheid heeft de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken.

De beslissing in het kader van de asielaanvraag van uw moeder S. J. (...) luidde als volgt:

"Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Kampirak in het district Dahana-i Ghorī in de provincie Baghlan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst legt u incoherente verklaringen af over uw geboorteplaats en uw verblijfplaatsen in Afghanistan. Zo gaf u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u geboren bent in het dorp Kampirak in het district Dahana-i Ghorī in de provincie Nangarhar (vragenlijst DVZ, vraag 5 p. 4). U geeft ook expliciet aan dat u in Kampirak woonde van uw geboorte tot uw vertrek. Ook gaf u Kampirak op als geboorteplaats van uw vader en uw moeder (vragenlijst DVZ, vraag 13.A p. 5). Ook bij aanvang van het gehoor op het CGVS geeft u aan dat u nooit elders woonde in Afghanistan dan in het dorp Kampirak (CGVS, p. 3). Gevraagd naar eventuele korte periodes waarin u elders verbleef in Afghanistan, vermeldt u dat u ongeveer drie nachten in de stad Puli Khumri verbleef alvorens uw reis richting Europa aan te vangen (CGVS, p. 3). Het mag dan ook verbazen dat u later in het gehoor plots aangeeft dat uw beide ouders geboren zijn in het dorp Sorkhak (CGVS, p. 8). Gevraagd of daar nog familie van u woont, geeft u aan dat ze allen gestorven zijn (CGVS, p. 8). Gevraagd waar uw

ouders begraven zijn, antwoordt u dat ze begraven zijn in Sorkhak (CGVS, p. 8). Gevraagd naar de redenen waarom uw ouders in Sorkhak begraven werd en niet in Kampirak, stelt u dat uw ouders in Surkhak woonden (CGVS, p. 8). Gewezen of het feit dat u bij aanvang van het gehoor aangaf dat u uw hele leven in Kampirak gewoond had, en er dus van uit gegaan werd dat ook uw ouders in het dorp Kampirak woonden, reageert u dat u doelde op uw volwassen leven en dat u vijftien jaar lang in het dorp Sorkhak woonde (CGVS, p. 9). Dit verklaart echter niet waarom u op de DVZ verklaarde dat uw ouders in Kampirak geboren werden, noch waarom u tot tweemaal toe beweerd heeft geboren te zijn in Kampirak. Uw verklaringen hieromtrent doen verwarring ontstaan en doen twijfels rijzen over uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts kunnen uw verklaringen over uw leven in een dorp in ruraal Afghanistan niet overtuigen. Zo verklaart u dat uw familie vee bezat, zoals enkele schapen en geiten, koeien en één ezel (CGVS, p. 4). U verklaart vervolgens dat er een herder was die zorgde voor de dieren wanneer ze gingen grazen in de woestijn en op de bergflanken (CGVS, p. 6). Gevraagd wie die herder is, geeft u aan dat u het niet weet. Nogmaals gevraagd wie hij is, stelt u dat hij geen private herder was maar dat hij herder was voor het hele dorp (CGVS, p. 6). Dit neemt echter niet weg dat u uw dieren meegaf aan deze persoon en er bijgevolg mag verwacht worden dat u toch informatie heeft over die persoon. Hierop gewezen, reageert u dat u zijn naam niet kent en dat het de mannen waren die de dieren mee gaven aan de herder (CGVS, p. 6). Het is weinig waarschijnlijk dat u in een klein bergdorp als Kampirak niet zou weten hoe de herder van het dorp noemt, gezien u beweert er 30 jaar lang gewoond te hebben en u zelf geiten en schapen bezat die u meegaf met deze herder.

U wordt verder gevraagd naar eventuele periodes van ernstige droogte en welke gevolgen dit had op de regio. Uit informatie blijkt dat er in 2011 een lange droogte heerste over Baghlan waarbij negentig procent van de tarweoogst verloren ging, veel vee omkwam en 15000 families in de provincie bedreigd werden. Het Ministerie van Landbouw startte daarop een voedselbedelingsprogramma voor 10000 families. Gevraagd te vertellen over de laatste droogte in uw regio geeft u mee dat u niet weet wanneer dit gebeurde en voegt u louter toe dat het niet goed regende en dat er geen goede oogst was (CGVS, p. 7). Gevraagd te vertellen hoe een ernstige droogte het leven in Kampirak beïnvloedt antwoordt u naast de vraag dat, toen de taliban de regio overnamen, de lucht uitdroogde en dat de mensen geen goede oogst kregen (CGVS, p. 8). U wordt gevraagd te vertellen over de gevolgen van een mislukte oogst maar u komt niet verder dan de oppervlakkige verklaringen dat soms zwarte zaden tussen de oogst zaten en dat het "niet zo lekker zal zijn als normaal" (CGVS, p. 8). U kan slechts enige concrete informatie geven wanneer u specifieke vragen wordt gesteld - of de overheid al dan niet ingreep, of er mensen of dieren omkwamen – wat opmerkelijk is. Bovendien kunnen deze antwoorden op zich evenmin overtuigen. Op de vraag of de overheid ingreep zegt u "ja, een beetje" (CGVS, p. 8). Gevraagd hier over te vertellen antwoordt u kort dat ze tarwe en bloem brachten (CGVS, p. 8). Aangespoord hier verder over te vertellen zegt u dat u het niet weet en voegt u toe dat de mannen enkel zeiden dat er hulp was en dat jullie soms hulp kregen en soms niet (CGVS, p. 8). U zegt vervolgens, gewezen op uw beperkte kennis hierover, dat u niets weet van die hulp (CGVS, p. 8). Dat u als Afghaanse, financieel afhankelijk van de landbouw, dergelijke weinig doorleefde verklaringen aflegt over de gevolgen van ernstige droogte, zoals die voorviel in 2011, doet ernstig twijfelen aan uw herkomst uit het platteland van Afghanistan.

Het is tevens opmerkelijk dat jullie de landbouwgronden verkochten om uw reis naar België te bekostigen maar dat u geen idee heeft hoeveel de verkoop heeft opgebracht. Gevraagd hoeveel jullie voor de gronden hebben gekregen zegt u vaagweg dat het voldoende was om naar België te komen (CGVS, p. 7). Nogmaals gevraagd hoeveel de verkoop opbracht zegt u dat het al een jaar geleden is en dat u het niet meer weet (CGVS, p. 7). U weet evenmin aan wie de gronden zijn verkocht (CGVS, p. 7). Ook over hoe uw moeder, die in een buurdorp woonde, rondkwam, kunnen uw verklaringen niet overtuigen. Zo verklaart u dat uw vader reeds overleed wanneer u zeer jong was (CGVS, p. 9). Gevraagd of uw moeder een beroep had zegt u dat ze op het land werkte, waarna u dit meteen zelf tegensprekt en zegt dat ze geen landbouwer was. U zegt vervolgens dat ze "misschien" iemand in dienst had maar geeft aan dat u het niet meer weet (CGVS, p. 9).

Uw verklaringen over de etnische groepen in de provincie Baghlan zijn eveneens opvallend beperkt. Zo maakt u, gevraagd naar mensen van een andere bevolkingsgroep naast de Hazara's in Kampirak, onderscheid tussen ismaeli en soennieten. Gevraagd wie de soennieten zijn, waar u naar verwijst, antwoordt u naast de vraag dat het verschillende religies zijn (CGVS, p. 12). Gevraagd of dit dan ook Hazara's zijn zegt u vreemd genoeg louter "Hazara's hebben ook soennieten" (CGVS, p. 12). Gevraagd naar andere bevolkingsgroepen naast de Hazara's zegt u het niet te weten (CGVS, p. 12). Gevraagd of u de naam kent van andere bevolkingsgroepen in Afghanistan naast de Hazara's kan u evenmin een antwoord geven (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met de etnische groep van de Pasjtoenen bevestigt u deze te kennen (CGVS, p. 12). Gevraagd naar andere bevolkingsgroepen naast de Hazara's en de Pasjtoenen zegt u louter dat er veel andere groepen waren (CGVS, p. 12). Concreet gevraagd naar de

naam van andere bevolkingsgroepen zegt u echter het niet te weten (CGVS, p. 12). Uit informatie blijkt dat de grootste bevolkingsgroep in Baghlan de Tadzjeken zijn, die net als de Pasjtoenen soenniet zijn. De Hazara's zijn voornamelijk sjieten. Ook over de Hazara's lijkt u weinig te kunnen vertellen. Gevraagd in welke regio ze leven zegt u dat ze overal wonen maar dat u ze enkel in Kampirak heeft gezien (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met de naam Hazarajat zegt u niet te weten wat het is (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met de naam Hazaragi, de taal van de Hazara's, zegt u vreemd genoeg evenmin te weten wat het is (CGVS, p. 12). Baba Mazari, echte naam Abdul Ali Mazarai, kent u ook niet (CGVS, p. 12). Hij vocht mee in de oorlog tegen de Russische troepen en later, als leider van de Hazara-partij Hezb-e Wahdat, tegen de andere moedjahedienpartijen in de burgeroorlog na het verslagen van het regime van Najibullah in 1992. In 1995 werd hij door de taliban vermoord. Hij wordt door de Hazara's "Baba" – vader – genoemd als eerbetoon en miljoenen Hazara's wereldwijd herdenken zijn dood. Indien u, zoals u beweert, een Hazara bent die heel haar leven en dus ook tijdens de oorlog tegen de Russen en de burgeroorlog daarna in Afghanistan zou hebben geleefd, kan verwacht worden dat u toch al gehoord zou moeten hebben van de man die de Hazara-troepen leidde in deze oorlogen en die de Hazara's wereldwijd als leider van hun volk eren.

U verklaart verder, zoals vele Hazara's in Baghlan, ismaeli te zijn. Het ismaelisme is een stroming binnen het sjiisme en de ismaeli erkennen Karim Aga Khan IV als de 49ste imam en hun spirituele leider. Karim Aga Khan IV - zijn echte naam is Karim al-Husayn Shah - is geboren en opgegroeid in Zwitserland en heeft de Britse nationaliteit. In 1957 volgde hij zijn grootvader Aga Khan III, die zelf geboren is in Karachi, Pakistan, op als leider van de ismaeli wereldwijd. Hij is voorzitter van de Aga Khan Foundation Network, dat onder meer in de provincie Baghlan, waaronder in uw district, verantwoordelijk was voor verschillende humanitaire werken. U verklaart dat het verschil tussen sjiisme en ismaelisme ligt in het feit dat er voor sjieten 12 imams, of opvolgers van Mohamed, zijn en voor de ismaeli 49 (CGVS, p. 13). Gevraagd wie die 49ste imam dan is zegt u eerst vreemd genoeg het niet te weten en weet u dan uiteindelijk nog aan te halen dat dit Aga Khan is (CGVS, p. 13). U heeft echter geen enkele kennis over deze man. Gevraagd wat u weet over hem zegt u louter dat hij uw imam is (CGVS, p. 13). Aangespoord meer te vertellen zegt u dat u hem respecteert (CGVS, p. 13). Nogmaals gevraagd te vertellen wat u over hem weet zegt u dat u het niet weet (CGVS, p. 13). Dat u eerst zegt niet te weten wie de 49ste imam is en vervolgens ook geen enkele informatie weet te geven over hem is opmerkelijk.

Ook uw verklaringen over uw sociale contacten in het dorp Kampirak zijn niet overtuigend. Gevraagd met wie u contact onderhield in Kampirak, antwoordt u dat er geen contact was maar enkel onderlinge begroetingen (CGVS, p. 20). Gevraagd naar contacten tussen de leden van uw familie, stelt u dat u er geen grote familie had en dat enkel uw schoonbroer in Kampirak woonde (CGVS, p. 20). Geconfronteerd met de sterke twijfels over deze verklaringen en gewezen op het feit dat u de hand van N. (...) ging vragen voor uw zoon, stelt u dat u geen contact had met anderen dan uw schoonbroer en de familie van N. (...) (CGVS, p. 20). Nogmaals gewezen op het ongeloofwaardige karakter van uw uiterst beperkte contacten in Kampirak, reageert u slechts dat u zweert dat u verder geen sociale contacten had (CGVS, p. 20). Gevraagd naar het huwelijk van uw zus en wie daar allemaal aanwezig was, antwoordt u slechts dat ze trouwde voor u en dat u het zich niet herinnert (CGVS, p. 20). Gevraagd naar andere trouwfeesten in Kampirak, antwoordt u eveneens dat u het zich niet herinnert. U voegt zelfs toe dat u niet graag buiten ging. Expliciet gevraagd of u naar trouwfeesten en begrafenissen in het dorp Kampirak ging, stelt u dat u dit niet deed (CGVS, p. 20). U lijkt zich totaal niet bewust van de lokale gemeenschap en de leefwereld van Afghaanse vrouwen in een bergdrop als Kampirak.

Het is verder vreemd dat u verklaart dat uw zoon studeerde aan de universiteit maar dat u niet weet in welke provincie dit was. U zegt dat hij in Sheberghan studeerde (CGVS, p. 11). Sheberghan is de hoofdstad van de provincie Jawzjan. Gevraagd in welke provincie Sheberghan ligt zegt u dit niet te weten. Het is tevens opmerkelijk dat u naast uw district en het district Doshi, waar uw ouders zouden gewoond hebben, geen enkel ander district in de provincie Baghlan weet te benoemen (CGVS, p. 21).

Gevraagd om te vertellen over incidenten en gebeurtenissen in het dorp Kampirak, geeft u aan dat er niets gebeurde. Aangemoedigd iets te vertellen, wordt er verwezen naar uw verklaringen dat u 30 jaar lang in Kampirak gewoond heeft en u dus zeker iets meer moet kunnen vertellen (CGVS, p. 20). Opnieuw geeft u aan dat er niets gebeurde. Gevraagd naar gebeurtenissen in het district Dahana-i Ghor, stelt u enkel dat u niet naar Dahana ging en dat u bijgevolg niet weet wat er daar gebeurde (CGVS, p. 20). Nochtans noemde u eerder in het gehoor wel buurdorpen zoals Charm Ab en Shuluktu (CGVS, p. 5). Het is opvallend dat u deze dorpen kan noemen, maar blijkbaar niet weet dat er zich in 2010 een groot gevecht voordeed in het dorp Charm Ab waarbij vier tribale strijders en drie talibanstrijders omkwamen en verschillende andere gewond raakten. Dat u niet in staat bent gebeurtenissen of incidenten in uw dorp of in uw regio aan te halen, hoewel u beweert dat u er 30 jaar lang leefde, plaatst de geloofwaardigheid van uw herkomst uit deze regio verder op de helling.

Ook mag het verbazen dat u beweert dat uw echtgenoot gedurende twee jaar verantwoordelijk was voor het bedelen van hulpgoederen in het dorp Kampirak, maar dat u niet één van de begunstigden van die hulp kan noemen (CGVS, p. 10). Gevraagd wie in aanmerking kwam voor de hulp die uw man verdeelde, antwoordt u dat dit de armen, weduwen en gehandicapten waren in Kampirak (CGVS, p. 15-16). Specifiek gevraagd wie van deze mensen u kent, antwoordt u dat ze dorpelingen waren maar dat u ze niet kent (CGVS, p. 15). Nogmaals gevraagd of u mensen onder hen kent, zegt u van niet (CGVS, p. 15). Gewezen op het feit dat het weinig aannemelijk is dat uw man twee jaar lang verantwoordelijk is voor het bedelen van hulpgoederen, maar dat u er niet in slaagt één van de begunstigden van deze hulp te noemen, zeker in het licht van uw verklaringen dat u reeds 30 jaar in het dorp Kampirak woonde, antwoordt u enkel dat u zweert dat u geen namen kent (CGVS, p. 16). Deze onwaarschijnlijke verklaringen doen opnieuw twifelen aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit het dorp Kampirak. Dat u bovendien ook niet weet voor welke organisatie uw echtgenoot werkzaam was, noch hoe vaak hij hulpgoederen uitdeelde in het dorp, ondergraaft bovendien ook de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen (CGVS, p. 16).

Verder dient te worden opgemerkt dat enkele van uw verklaringen tegenstrijdig zijn aan die van uw zoon Z. (...) ((...)). Gevraagd of u thuis een radio had, antwoordt u negatief. Geconfronteerd met het feit dat uw minderjarige zoon Z. (...) tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij wel een radio had thuis in Kampirak, reageert u dat hij dom is en dat hij het zei uit domheid. Gewezen op het feit dat uw minderjarige zoon tevens in staat was om enkele radiozenders te noemen uit de regio Dahana-i Ghor, stelt u dat u het niet weet (CGVS, p. 20 en CGVS 15/10075, p. 9). Verder is het zeer opmerkelijk dat u verklaart dat uw zoon Z. (...) na zijn vertrek uit Kampirak soms een kennis opbelde, maar dat u zelf nooit met hem sprak aan de telefoon (CGVS, p. 10). Het is daarbij ook niet aannemelijk dat u de naam van de persoon met wie uw zoon belde niet kent, maar dat u wel via die kennissen informatie doorkreeg over uw zoon (CGVS, p. 10). Opmerkelijk is echter dat uw zoon Z. (...) tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij ongeveer elke twee maand met u sprak over de telefoon (CGVS 15/10075, p. 8). Hiermee geconfronteerd, zegt u dat u niet meer weet of uw zoon met u gesproken heeft. U verklaart dat u mentale problemen heeft en dat u het zich niet kan herinneren (CGVS, p. 10). Uw poging om deze tegenstrijdigheid te verklaren kan niet overtuigen. U gaf aan het begin van het gehoor geenszins aan mentale problemen te hebben. Dit blijkt ook nergens uit het verloop van het gehoor. U werpt deze mentale problemen echter enkel op wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid. Dat de verklaringen van u en uw zoon elkaar tegen spreken op zaken zoals het bezit van een radio en onderling telefonisch contact, doet niet alleen sterk twifelen aan de door u voorgehouden familieband maar ondergraaft ook aan uw algemene geloofwaardigheid.

Met betrekking tot het huwelijk tussen uw zoon H. (...) en uw schoondochter N. (...), moet tevens worden opgemerkt dat het opvallend is dat de verklaringen van u, uw zoon en uw schoondochter verschillen inzake de bruidsschat. Gezien u de hand van N. (...) ging vragen, mag verwacht worden dat u weet hoeveel deze bruidsschat bedroeg (CGVS, p. 11). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u aangeeft dat de bruidsschat 300.000 Afghani bedroeg, terwijl zowel uw zoon H. (...) als zijn vrouw N. (...) aangeven dat 150.000 Afghani bedroeg (CGVS, p.11; CGVS X, p.8 en CGVS X, p. 7). Uw verklaringen hieromtrent doen twifelen aan uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uw taskara die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas is niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de taskara die u voorlegt een kopie betreft, waarvan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan. Ten tweede blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om

aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er twijfels bestaan aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan (CGVS, p. 21). U blijft echter volharden in uw verklaringen (CGVS, p. 21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd."

De beslissing in het kader van de asielaanvraag van uw broer H. J. (...) luidde als volgt:

"Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag 21 november 2016, hierna CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde

verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Kampirak, district Dahaneigori, noch uit Puli-Khumri, provincie Baghlan. Uw kennis van uw beweerde regio van herkomst komt ingestudeerd over en vertoont vele tegenstrijdigheden met uw eerdere verklaringen.

Vooreerst zijn er een aantal opvallende tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen bij het CGVS. Zo verklaarde u bij DVZ dat u van uw geboorte tot uw vertrek naar Europa in Kampirak hebt gewoond. Deze verklaringen wijzigen echter volledig tijdens uw interview bij het CGVS, waar u verklaart op uw 15 jaar alleen naar Pul-i-Khumri te zijn verhuisd, om dan later naar Sheberghan in de provincie Jowzjan te trekken (CGVS p. 5). Wanneer u met deze grove tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, gaat u akkoord met uw eerdere verklaringen bij DVZ maar zegt u dat deze onvolledig waren. Een verdere verklaring voor deze tegenstrijdigheid geeft u niet. Het is op zijn minst gezegd opmerkelijk dat uw laatste adres in uw land van herkomst volledig wijzigt tussen uw interview bij DVZ en het CGVS. Het gaat hier immers om het meest substantiële element van uw asielaanvraag waarover, door uw tegenstrijdige verklaringen, geen duidelijkheid bestaat. Er zijn echter nog bijkomende tegenstrijdige verklaringen. Zo verklaarde u bij DVZ dat u en uw vrouw gehuwd zijn in oktober 2015 in Kampirak. Tijdens uw interview bij het CGVS wijzigt ook deze verklaring en vertelt u dat het huwelijk voltrokken werd in Pul-i-Khumri, enkele dagen voor jullie vertrek (CGVS p. 8). Opnieuw wordt uw laatste verblijfplaats in Afghanistan zeer onduidelijk door deze tegenstrijdige verklaring en ook voor deze tegenstrijdigheid geeft u geen enkele verklaring (CGVS p. 9). Bovendien is het opmerkelijk dat u beweert uw geboortedorp Kampirak nooit te hebben verlaten tot u 15 jaar was (CGVS p. 6), om daarna helemaal alleen naar Pul-i-Khumri te verhuizen en samen te wonen met leeftijdsgenoten van andere dorpen. U zegt dat u toen u jong was geen toestemming kreeg van uw familie om het dorp te verlaten en beweert niet te weten of u ooit zelfs in een buurdorp bent geweest tijdens uw jeugd in Kampirak. Dit staat haaks op u die dan op jonge leeftijd helemaal naar Pul-i-khumri zou verhuizen, een stad waar u nog nooit geweest was.

Bovendien beweert u ook eerst nooit in het districtscentrum te zijn geweest om dan later, wanneer uw taskara wordt besproken, op deze verklaring terug te komen en te zeggen dat u daar misschien wel bent geweest (CGVS p. 15). Wederom geeft u geen duidelijk zicht op waar u juist woonde en de plaatsen waar u allemaal kwam tijdens uw leven in Afghanistan.

Verder zijn er nog een aantal zaken waarvan u niet of gebrekkig op de hoogte blijkt te zijn. Zo bent u niet op de hoogte van de grote droogte die de provincie Baghlan trof in 2011 (CGVS p. 11, 14). Zelfs als u op dat ogenblik niet in Kampirak verbleef, is het volledig ongeloofwaardig dat u van een droogte met dergelijke impact niet op de hoogte zou zijn. Uw hele familie woonde immers nog in het dorp, evenals uw schoonfamilie die bovendien afhankelijk was van de landbouw (CGVS J. N. (...) (...) p. 5). Het ging om een zeer zware droogte die de provincie trof, die 15000 families bedreigde en waarbij veel vee overleed. U die toen in Pul-i-khumri stad verbleef verklaart niet waarom u hiervan niet op de hoogte zou zijn. Het feit dat u niets blijkt te weten over dergelijk ingrijpende gebeurtenis, haalt uw al wankel geloofwaardigheid wat betreft uw herkomst verder onderuit.

Uw kennis vertoont ook andere hiaten. Zo kent u Band-e-Kampirak niet, een berg die in uw geboortedorp ligt (CGVS p. 13). U zegt onmiddellijk een andere naam en zegt dat het over een weg gaat, wat geenszins is waar naar gevraagd werd. Ook wat betreft recente incidenten blijkt uw kennis zeer summier (CGVS p. 21). U spreekt over 2 incidenten in Pul-i-Khumri, waarvan 1 liefst 10 jaar geleden plaatsvond. Die aanslag in de suikerfabriek situeert u echter een 5-tal jaar geleden. Het is ook vreemd dat dergelijk incident, dat toch al een hele tijd geleden is, het eerste is dat in uw hoofd opkomt. Zeker aangezien er veel recenter verschillende incidenten waren in Pulikhumri. Wanneer u gevraagd wordt naar de moord op een lokale commandant in Charm Ab, een dorp vlakbij Kampirak, blijkt u niet op de hoogte te zijn (CGVS p. 21-22). Het gaat hier echter om een veiligheidsincident vlakbij de woonplaats van uw familie en schoonfamilie, bovendien een plaats waar niet veel veiligheidsincidenten hebben

plaatsgevonden. Het feit dat u niets afweet van deze gebeurtenis terwijl u beweert toen nog in Kampirak te wonen (2005), doet opnieuw vragen rijzen over de uw verblijfplaats.

Ten slotte zijn er ook enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaring en die van uw vrouw wat betreft jullie huwelijk. Zo verklaart u dat de ceremonie voltrokken werd door uw ouders en die van uw vrouw (CGVS p. 8).

Uw vrouw echter verklaart dat dit door de mukhi van de Jama'at Khana gebeurde (CGVS (...), p. 7). Het gaat hier echter om een zeer duidelijke vraag die aan jullie beiden op exact dezelfde manier werd gesteld. Ook verklaart u dat er slecht een beperkt aantal gasten op jullie trouw aanwezig waren, u spreekt van 6 à 7 mensen (CGVS p. 9). Uw vrouw werd dezelfde vraag gesteld en zij slaagde er niet in een eenduidig antwoord te geven.

Gevraagd naar een exact aantal verklaart zij echter dat er "veel mensen" aanwezig waren (CGVS (...), p. 8), opnieuw een verklaring die niet strookt met de uwe. Waar het hier op het eerste zicht over details gaat, zijn dit wel basiselementen van jullie huwelijksceremonie. Er mag dan ook verwacht worden dat u en uw vrouw hetzelfde antwoord geven op deze vragen. Het feit dat u dat niet doet ondergraaft verder uw geloofwaardigheid, evenals die van uw vrouw.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahane-i-Gori gelegen in de provincie Baghlan, noch aanzienlijke tijd in Pul-i-khumri te zijn verbleven.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u kort voor uw komst naar België in Kampirak of Pul-i-khumri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Wat betreft uw taskara moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten.

Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS (CGVS, p. 2) nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan

worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U bleef echter volhouden dat u enkel in Kampirak en een tijdje in Sheberghan was (CGVS p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten

heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer."

Bijkomend zijn ook uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor op het CGVS niet steeds in overeenstemming met uw aanvankelijke verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS op 7 september 2015. Zo noemt u tijdens uw eerste gehoor Tamaz, Sholoqto en Khanjarabad als dichtbijgelegen dorpen van Kampirak (CGVS 7/06/2015, p. 11). Gevraagd in welke van deze dorpen u reeds geweest bent, stelt dat de dorpen dichtbij zijn en u in alle dorpen geweest bent (CGVS 7/09/2015, p. 11). Wanneer u in het tweede gehoor geconfronteerd wordt met uw uitspraak dat u de nabijgelegen dorpen van Kampirak bezocht heeft, stelt u meteen dat u niet naar de dorpen ging maar slechts de heuvels rond Kampirak bezocht (CGVS 13/04/17, p. 5). Gevraagd hoe men naar Sholoqto kan gaan, herhaalt u dat u er niet geweest bent maar dat u denkt dat het via de weg naar Tamaz is (CGVS 13/04/17, p. 6). Geconfronteerd met het feit dat deze vraag gesteld wordt omdat u letterlijk aangaf in het eerste gehoor dat u Sholoqto bezocht had, reageert u slechts dat u niet gezegd heeft dat u het dorp bezocht heeft (CGVS 13/04/17, p. 6). Gevraagd of u in Surkhak geweest bent, legt u eerst uit dat Tamaz en Surkhak éénzelfde dorp zijn en moet u vervolgens toegeven dat u er ook niet geweest bent (CGVS 13/04/17, p. 6). Dat u in uw eerste gehoor aangeeft de naburige dorpen van Kampirak bezocht te hebben, en zelf vertelt dat u ging zwemmen in het districtscentrum van Dahana-i Ghuri, maar nadien deze verklaringen bijstelt en zegt dat u enkel de heuvels rondom Kampirak bezocht, doet ernstige vragen rijzen over voorgehouden herkomst uit Kampirak (CGVS 7/09/2015, p. 10 en 11, CGVS 13/04/17, p. 5-6). Bovendien is het opmerkelijk dat u zegt dat de weg van Kampirak naar Sholoqto via de weg naar Tamas loopt. Sholoqto en Tamas liggen immers in verschillende richtingen vanuit Kampirak.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u en uw moeder en broer er niet in slagen jullie herkomst en verblijf in het dorp Kampirak op basis van coherente en overtuigende verklaringen aannemelijk te maken.

Jullie trachten jullie herkomst uit Kampirak en Dahana-i Ghuri verder nog te staven met de taskara van uw broer en uw moeder. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de taskara van uw moeder een kopie betreft, waarvan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan. Ten tweede blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na

gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De ongeloofwaardigheid van de verklaringen van u en uw familieleden met betrekking tot jullie herkomst leidt ertoe dat er in uw hoofde niet kan/kon worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenstatus ten opzichte van Afghanistan, en evenmin tot het bestaan van zwaarwegende gronden dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a, b of c van de Vreemdelingenwet. De u toegekende subsidiaire beschermingsstatus dient bijgevolg ingetrokken te worden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij is van mening dat de bestreden beslissing onvoldoende werd gemotiveerd nu deze voor het grootste deel bestaat uit een verwijzing naar de weigeringsbeslissingen die werden genomen ten aanzien van haar moeder en haar broer. Daarnaast voert verzoekende partij aan dat geen rekening werd gehouden met haar jonge leeftijd en stelt zij dat "(v)an iemand die zo'n jonge leeftijd heeft (...) niet verwacht (kan) worden dat hij accuraat antwoordt en zich alles herinnert wat er zich in zijn jeugd heeft afgespeeld". Het is dan ook normaal dat zij verwijst naar de verklaringen van haar moeder en haar broer gezien zij ouder zijn en verzoekende partij dan ook mag verwachten dat zij zich wel alles herinneren en coherente verklaringen afleggen. Wat betreft de motivering dat haar verklaringen tijdens haar tweede gehoor op het CGVS niet steeds in overeenstemming zijn met haar aanvankelijke verklaringen tijdens haar eerste gehoor op het CGVS, geeft verzoekende partij wederom aan dat bij de beoordeling van haar verklaringen geen rekening gehouden werd met haar jonge leeftijd. Waar verwerende partij meent dat haar verklaring tijdens haar eerste gehoor dat zij de nabijgelegen dorpen van Kampirak bezocht heeft niet strookt met haar verklaring tijdens haar tweede gehoor dat zij niet naar de dorpen ging maar enkel de heuvels rondom Kampirak bezocht, bemerkt verzoekende partij dat de heuvels grenzen aan de omliggende dorpen en dat zij daarom dacht dat de heuvels bij de omliggende dorpen behoorden. Dit verklaart dan ook waarom zij tijdens haar eerste gehoor stelde de omliggende dorpen te hebben bezocht. Inzake haar verklaring tijdens haar eerste gehoor dat zij ging zwemmen in het districtscentrum van Dahana-i Ghuri, stelt verzoekende partij dat zij niet wist waar zij ging zwemmen en dat het "inderdaad in zijn dorp geweest (kan) zijn, maar ook buiten zijn dorp".

2.2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 55/5/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het volgende bepaalt: "§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in: (...) 2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft

weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”.

In casu wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoekende partij destijds de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen nu na de verklaringen afgelegd door haar moeder en haar broer in het kader van hun asielaanvraag blijkt dat zij hun herkomst uit Kampirak niet aannemelijk hebben kunnen maken. Gezien verzoekende partij verklaart steeds bij haar moeder en broer in Kampirak te hebben gewoond, kan er evenmin geloof worden gehecht aan haar herkomst uit Kampirak.

Waar verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd is nu deze grotendeels gebaseerd is op de weigeringsbeslissingen genomen ten aanzien van haar moeder en haar broer, herhaalt de Raad dat verzoekende partij verklaart steeds bij haar moeder en broer in Kampirak te hebben gewoond. Bovendien geeft verzoekende partij zelf in haar verzoekschrift aan dat gezien haar jonge leeftijd van haar niet verwacht kan worden dat zij zich nog alles herinnert en dat het dan ook normaal is dat zij verwijst naar de verklaringen van haar moeder en broer, gezien zij ouder zijn en zich derhalve alles herinneren. Uit de vaststelling dat aan de verklaringen van haar moeder en haar broer inzake hun beweerd herkomst uit Kampirak geen geloof kan worden gehecht kan dan ook wel degelijk besloten worden dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de herkomst van verzoekende partij uit Kampirak.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan de herkomst van verzoekende partij uit Kampirak wordt bovendien bevestigd door de vaststelling dat haar verklaringen tijdens haar tweede gehoor op het Commissariaat-generaal van 13 april 2017 niet steeds in overeenstemming zijn met haar aanvankelijke verklaringen tijdens haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal van 7 september 2015. De Raad bemerkt dat verzoekende partij ten tijde van haar vlucht uit Afghanistan veertien jaar was waardoor in redelijkheid kan worden aangenomen dat zij eenduidig kan antwoorden op eenvoudige vragen over haar directe omgeving en leefwereld, in het bijzonder over de plaatsen waar zij zelf is geweest, *quod non in casu*. Waar verzoekende partij de tegenstrijdigheid tussen enerzijds haar verklaring tijdens haar eerste gehoor dat zij de omliggende dorpen van Kampirak bezocht heeft en anderzijds haar verklaring tijdens haar tweede gehoor dat zij enkel de heuvels rondom Kampirak heeft bezocht tracht te verklaren door de uitleg dat zij dacht dat de heuvels die zij bezocht bij de omliggende dorpen behoorden, is de Raad van oordeel dat dit een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen. Immers is het geenszins plausibel dat verzoekende partij tijdens haar eerste gehoor uitdrukkelijk zou verklaren in deze dorpen te zijn geweest wanneer zij enkel de heuvels errond zou hebben bezocht en niet de dorpen zelf. Voorts gaf zij tijdens haar eerste gehoor tevens uitdrukkelijk aan dat zij ging zwemmen in het districtscentrum van Dahana-i Ghuri, dat zich op een uur met de wagen van haar dorp (en dus duidelijk buiten haar dorp) bevond (administratief dossier, stuk 16, gehoorverslag CGVS d.d. 06/09/2015, p. 9-10). Haar bewering in haar verzoekschrift dat zij niet wist waar zij ging zwemmen en dat het *“inderdaad in zijn dorp geweest (kan) zijn, maar ook buiten zijn dorp”* bevestigt alleen maar het ongeloofwaardige karakter van haar verklaringen aangaande haar herkomst uit het dorp Kampirak. De Raad bemerkt in dit verband nog dat verzoekende partij tijdens haar tweede gehoor, toen zij geconfronteerd werd met haar verklaring tijdens haar eerste gehoor dat zij ging zwemmen in het districtscentrum, ontkende dat zij dit had gezegd en stelde dat zij ging zwemmen in het kleine zwembad voor de kliniek in haar eigen dorp (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS d.d. 13/04/2017, p. 6). Nochtans gaf zij tijdens haar eerste gehoor, gevraagd waar zij ging zwemmen in het districtscentrum, nog uitdrukkelijk aan dat zij er in een rivier gingen zwemmen (administratief dossier, stuk 16, gehoorverslag CGVS d.d. 06/09/2015, p. 10). Dergelijke inconsistente verklaringen over de plaatsen waar zij ging toen zij in Kampirak woonde ondergraven op fundamentele wijze de door haar beweerd herkomst uit Kampirak in het district Dahana-i-Ghuri van de provincie Baghlan.

2.2.3. Uit wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal met recht kon besluiten tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT